

Homenatge al millor Olot de la història

Uns centenars d'aficionats es reuneixen al davant de l'Ajuntament en el reconeixement oficial de l'alcalde, Josep Maria Corominas, al primer equip de la ciutat que assoleix l'ascens a Segona B

Homenatge al millor Olot de la història

OLOT | ÀLEX CHENOIX

Olot ja havia fet alguns homenatges a l'equip de futbol que duu el nom de la ciutat, però cap com el que es va viure ahir a l'Ajuntament. No n'hi havia per menys, ja que feia menys de vint-i-quatre hores el club havia assolit una fita del tot inimaginable ara fa quatre anys, quan el conjunt garrotxí bregava als camps de Primera Regional. L'ascens a la Segona B.

La cita era a les set de la tarda al consistori olotí; i l'afició no va desapropiar l'oportunitat de donar les gràcies per tercera vegada als d'Àlex Terma. El primer bany de masses va ser abans-d'ahir al damunt de la mateixa gespa una vegada acabat el partit contra l'Arandina (5-1) que els atorgava el bitllet per a la categoria de plata, el segon va ser poc després enfilats al damunt d'un autocar descapotable que va recórrer els principals carrers de la ciutat. Ahir, amb l'ascens ja paït, la celebració va tenir menys adrenalina però, en canvi, sí que va haver-hi moltes més mostres d'ànim i reconeixements als protagonistes. Centenars de persones es van reunir al davant de l'Ajuntament olotí per aplaudir per última vegada jugadors, directiva i cos tècnic abans de les vacances d'estiu. Com no podria ser d'una altra manera, els futbolistes, micròfon en mà, van delectar els seguidors amb les seves declaracions; alguns més tímids i d'altres més eufòrics. Era el moment més esperat i també divertit de la tarda; Uri Santos va recollir moltes rialles atrevint-se a cantar una cançó que van compondre els aficionats que van viatjar a Aranda de Duero i alhora que es va comprovar que Albert Serra, a banda d'estar ben afònic, no en coneixia la lletra. Tot i això, van ser el capità Abel Solé, el goleador Carlos Martínez, el tècnic Àlex Terma i el president, Joan Agustí, alguns dels més aclamats des de sota del balcó. Amb un crit entre tota la plantilla "visca el pa, visca el vi, visca la mare que ens va parir" es donaven per tancats els parlaments.

Era cirereta de l'esdeveniment, però pocs minuts abans, els components del club s'havien reunit dues vegades -primer en privat i després en públic- amb l'alcalde Josep Maria Corominas, que els va felicitar per duplicat per l'ascens. La primera reunió va fer-se a la sala de la Comissió de Govern del consistori, on tant Corominas com Agustí van prendre la paraula per felicitar la plantilla. Poc després, a la sala de sessions de l'Ajuntament, es tornaven a repetir els fets. Aquesta vegada, però, davant l'atenta mirada de familiars, exjugadors, regidors i tots els integrants del club.

Com si es tractés d'una presentació a l'estadi, els jugadors van ser cridats un per un amb el número del seu dorsal, i entraven enmig d'aplaudiments per rebre un trofeu de record. Des de l'1 d'Oscar Fornés fins al 24 de Gerard Zambudio (ahir absent). Tot i això, els encarregats d'entrar en últim lloc van ser el capità, l'entrenador i el president. Després de dirigir unes paraules als assistents, tots els integrants del club van ser convidats a escriure unes frases i posar la seva signatura a una pàgina del llibre d'honor de la ciutat. Molt probablement, no serà l'última.

http://www.diaridegirona.cat/esports/2013/07/01/homenatge-al-millor-olot-historia/624243.html?utm_source=rss